

deného zákonného předpisu ustanovil svým zástupcem; výrok ten byl tudíž vysloven funkcionářem nepříslušným a je proto zmatečným.

Řízení jest tudíž vadné, poněvadž zabrání vysloveno bylo funkcionářem nepovoláním, pro školu zřízenou od nepříslušného orgánu.

Naříkané rozhodnutí, pokud se zabývá zabráním místnosti pro uvedenou školu, bylo tudíž zrušiti pro podstatné vady řízení podle § 6 zák. o správ. soudě, aniž bylo třeba zabývat se ještě dalšími námitkami stížnosti.

Č. 994.

Zabírání bytů: * Rozhodnutí druhé stolice, potvrzující výrok o záboru bytu nebo místnosti dle zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n., který straně byl doručen po 30. červnu 1921, odporuje zákonu (§ 70 zák. z 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n.).

(Nález ze dne 29. října 1921 č. 13.990.)

Prejudikatura: srovn. nál. č. 979.

Věc: Václav B. v Ž. (adv. Dr. A. Trdlica z Prahy) proti nájemnímu úřadu města Ž. stran zabrání bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 28. června 1921 zabral bytový úřad dle usnesení ze 27. června 1921 dle § 8 č. 1 zák. byt. byt o jednom pokoji a kuchyni v domě č. p. — v Ž., poněvadž Josef B. se vystěhoval, byt je prázdný a on má druhý byt. Výměr ten byl expedován a stěžovateli doručen 1. července 1921.

Nájemní úřad města Ž. usnesením ze dne 26. července 1921 zamítl odpor stěžovatelův, ježto zabrání a přidělení bytu jest zákonem odůvodněno.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nejvyšší správní soud toto:

Zákonem ze dne 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. prodloužena byla lhůta, do které obce zmocněné dle zákona z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. mohly pokračovati v provádění opatření dle tohoto zákona, jen do 30. června 1921. Toto oprávnění obcí uhaslo tudíž dne 30. června 1921. I když se bytová komise usnesla na zabrání dne 27. června 1921, tedy v době, kdy byla ještě zmocněna prováděti opatření dle zákona posléz uvedeného, stává se zabrání dle § 11 zák. byt. proti straně účinným teprve doručením písemného nálezu; doručení zabíracího nálezu jest tudíž integrující součástí aktu zabíracího, pokračováním v provádění opatření, k nimž obec dle cit. zák. byla zmocněna jen do 30. června 1921. Když však doručení zabíracího nálezu obce stěžovateli stalo se až 1. července 1921, pak pokračovala obec v provádění opatření dle zákona ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. po dni, kdy její zmocnění uhaslo, a jest tudíž úkol ten proveden úřadem, jenž k jeho výkonu nebyl již příslušným a proto zmatečným. K této zmatečnosti byla druhá stolice povinna přihlížeti při rozhodování o odporu z úřední povinnosti a měla proto rozhodnutí úřadu nepříslušného zrušiti.

Ježto žalovaný úřad tak neučinil, bylo naříkané rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o správ. soudě.

Č. 995.

Zabírání bytů: * Opatření společného bytového úřadu o zabrání bytu neb místností podle zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n., o němž nález byl straně doručen po 30. červnu 1921, je zmatečné.

(Nález ze dne 29. října 1921 č. 13991.)

Prejudikatura: srovn. nál. č. 979 a 994.

Věc: Viktor S. v B. (adv. Dr. V. Tomsa z Kr. Vinohrad) proti společnému bytovému úřadu v Bratislavě o zabrání bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Stěžovateli, řiditeli obilního ústavu v Š., byl zabrán výměrem společného bytového úřadu v Br. ze dne 25. dubna 1921 jeho bratislavský byt o 4 pokojích s přísl. Zabrání to bylo zrušeno výměrem žalovaného úřadu ze dne 19. května 1921 č. —.

Naříkaným rozhodnutím ze dne 28. června 1921 společný bytový úřad v Bratislavě odvolal (zničil) zrušení ze dne 19. května 1921 a vyslovil, že podržuje zabírací výměr z 25. dubna 1921 v úplném znění v platnosti. Týmž rozhodnutím dožádán byl i okresní soud za exekuci vyklizením bytu stěžovatelova.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nejvyšší správní soud toto:

Dle § 1 zákona ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. může zmocnění obce (společného bytového úřadu), by prováděla opatření dle tohoto zákona, býti uděleno jen na určitou dobu. Doba tato byla šem 70 zákona ze dne 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. prodloužena do 30. června 1921.

Není pochyby, že do tohoto dne mohl žalovaný úřad znovu zabrat byt, třebaš od jeho zabrání byl před tím upustil, ovšem byly-li tu v čas nového zabrání podmínky pro zábor. Dnem 30. června 1921 však skončilo uvedené zmocnění a po dni tom není žalovaný úřad již oprávněn pokračovati v provádění opatření dle zákona o zabírání bytů.

Rozhodnutí o záboru musí dle § 11 zákona bytového vydáno býti písemně, nabývá tedy účinnosti proti straně teprve doručením písemného vyhotovení, akt doručení rozhodnutí o záboru jest tudíž integrující součástíku aktu zabíracího, podstatným článkem v provádění opatření dle zákona o zabírání bytů.

Žalovaný úřad, doručiv stěžovateli dne 1. července 1921 nový zabírací nález a požádav 2. července o soudní exekuci, pokračoval v provádění opatření dle zákona ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. ještě v době, kdy již neměl zákonného zmocnění k tomu a nebyl tudíž již příslušným k provádění takových opatření.

Úkony provedené žalovaným úřadem po dni 30. června 1921 jsou proto zmatečny pro nepřislušnost úřadu, a jest takto celý akt zabírací zmatečným.